

TRGOVSKI LIST

ČASOPIS ZA TRGOVINO, INDUSTRIJO IN DRŽAVO.

Vrednost na vrednostno je v Ljubljani. Gradivo štev. 12/1. — Dnevi se ne vrstajo. — Številka pri četrti
Naročila za četrtek 21/5; letna K 120, za pol leta K 95, za četrt leta K 30, medletna K 20, mesečna K 10.

V 12/12. — Številka tekmovanja.
— Pridelki so v Ljubljani.

LETNO IV.

LJUBLJANA, dne 14. julija 1921

Licejska knjizica
Ljubljana.

STEV. 70.

Nove naloge.

Po sprejetju ustave je nastopila v Jugoslaviji nova doba. Ustavni zakon s svojo končno vsebino sicer ni zadovoljil nekaterih večjih političnih strank ter je bil predmet ostre, mestoma prav neusmiljene kritike, ali vse one stranke, ki ne stojijo na izključno revolucionarnem stališču ter samo zahtevajo, da budi država urejena bolj po zgodovinskih in plemenskih mejah, sedaj za bližjo bodočnost računajo z notranjim ustrojem države, kot ga statuirata vidovdanski ustavní zakon. Ustavni boj je bil zelo ljut, kar je razumljivo vsled heterogenosti mladih državnih sestavnih delov ter je bil posebno za slovenski del jugoslovenskega naroda več ali manj šele osnovna šola v široki politični arenai. Zato moramo tudi mnogotere izpade tekmo vse kampanje s tega vidika presojati ter jim ne smemo imputirati prevelike važnosti. — Ustavni boj se bo nadaljeval, ker je v vsaki državi večen ter je ustava samo slika vsakokratne razdelitve moči med stanovi in razredi, ali vendar naj po svojem globokem pomenu ta ustava ne budi izpremenljiva od dneva do dneva, temveč le pri dalekozračnih socijalnih izpremembah. S stališča notranje konsolidacije države moramo pozdravljati novo dobo, ker je s tem otvorjena možnost, da pristopimo k velikim vprašanjem ureditve notranje uprave v vseh panogah, da zlasti uredimo promet po enotnih načelih, da organiziramo krepko osrednjo upravno službo, ki bo vsem dnevnim zahtevam zares kos ter bo tudi v položaju, da s svojo iniciativno poseže v razvoj državnega življenja.

In tukaj najdemo velike vrzeli. Manjka nam strokovno izvežbanega uradništva. Na eni strani je vojna vihra požela mnogo moči tostran in onstran Save ter stoji zdaj pred nami mlaada generacija, ki pa dostikrat ne more najti izhoda k prostejšemu po-

letu, ker se izčrpava v dnevnem eksistenčnem boju, na drugi strani pa stojimo sploh pred novimi nalogami, ki jim tudi nekdanja kraljev. Srbija ni bila dorasla, ker te naloge zahtevajo sintezo mnogobrojnih strokovnih moči. V tem oziru smo napram nekaterim sosedom naravnost v zadregi. — Italijanski, avstrijski in madžarski mejaši nas v tem oziru naravno da-le nadkriljujejo ter imamo priliko, ta nedostatek večkrat z bridkostjo opazovati. Nismo zagovorniki birokracije, nasprotno, vedno smo povarjali, naj uprava odloča samo ob sodelovanju strokovnih organizacij ter sosvetov, ali mi tudi minimalnega strokovno izvežbanega uradniškega materiala nimamo, in tudi priznamo, da niti vse naše strokovne organizacije še niso v zadostni meri razvite, da bi vedno mogle uplivati na pravilno rešitev večjih upravnih vprašanj gospodarskega značaja.

Tukaj bo treba početi orati ledino. Po našem mnenju mora vlada uradniškemu vprašanju posvetiti največjo pozornost ter skušati z moralnim in materijalnim podpiranjem odpraviti sedaj večkrat nastopajoči dilettantizem v večjih zadevah, ki se tičejo živiljenjskih državnih potreb. Treba pa je tudi v oblici dnevnih dogodkov vsem onim, ki ne smatrajo države za živiljenjsko zavarovalnico in za zaščitnika udobnosti, ohraniti mirno kri in zavest, da mora vsak državljan po svojih najboljših močeh prispevati k splošnemu prosvitu v kulturi in gospodarstvu. Neštete pritožbe proti osrednjim vladnim organom so večkrat prav upravičene, ker nam nametujejo ogromno škodo, ali pri tem pozabimo, da tukaj mnogokrat stoji pred nami vis maior, faktična neizvedljivost vsled tehničnih in drugih ovir.

Mnenja smo, da smo baš Slovenci v veliki meri poklicani, da v prihodnosti pokazemo svojo brezvomno kulturno silo. Treba nam je samo

gotove emancipacije in več poleta, treba nam je odstraniti gotovo trpkost, ki nam jo je utisnila naša mučeniška narodna preteklost. Mislimo, da smo prav razumljeni, ker te besede niso malodušne, ampak hočejo samo označiti neko našo stran, ki jo pa druge naše lastnosti odtehtajo v polni meri. Naša vsečilišča imajo tukaj priložnost, da pokažejo pravo pot in da so ognjišče pravega razvoja. Vendar si ne prikrivamo, da tem potom ne bomo še dosegli velikih uspehov, temveč je naloga vlade, naj bo ta ali ona, da ne pusti vprašanja dobrega in strokovno izvežbanega uradniškega naraščaja izpred oči. Tukaj še pogrešamo večje inicijative in organizacije.

Vse to smatramo za potrebno, da povemo, ker dnevno opazujemo, s kakšnimi težavami se imamo boriti, ako imamo rešiti večja vprašanja. V tem oziru se ne smemo preveč zanashi na individualni razvoj posameznikov, ker je brezvomno potreba večja kot imamo pričakovati od njega. Vse te neprilike bodo v bližji bodočnosti stopile še v večji meri na plan in zato je treba pravočasno odvrniti pretečo nevarnost, da ne najdemo izhoda iz dilettantizma. Ureditev uradniškega vprašanja, posebno v označenih smerih je nujno potrebna in resno opozarjam nanojno vlado in vse politične stranke.

Prometni problem Slovenije pri italijanski pogodbi.

Ze nad dva meseca se vlečejo trgovska pogajanja z Italijo, vendar Slovenija še nima nobene prave orientacije glede izhoda na morje, kar je najvažnejši tema te pogodbe in za slovensko gospodarstvo prav živiljenjskega pomena. Zato je potrebno, da naša vlada jasno enkrat pove, na ka-

tero stran se imamo orientirati Slovenci z izhodom na morje, ali naj vpostavimo svoje račune pretežno na Trst ali na Baroš ali naj jih razdelimo na oba dva.

Naravno bi bilo, da stremimo po dohodu k morju po lastnem ozemlju in sicer preko Dolenjske v najkrajši zvezzi na Baroš, Delta in Martinščico. Toda naša vlada se obnaša v tem vprašanju tako dezinteresirano, kakor bi se tu šlo za železniško zvezo, ki je popolnoma tretjevrstnega pomena. Mnogo so krive na tem naše slovenske gospodarske korporacije same, ki ne posvečajo temu vprašanju potrebne pažnje. V Beogradu pa se nas v enomer prepričuje, da dobimo po liški železnic preko Ogulina zvezo s Splitom, kot glavno bodočo luko naše severne obale in da bo država s tarifnimi ugodnostmi izključila vsako konkurenco Reke in Trsta. Na take obljube danes ne moremo zidati. Značilno pa je vsekakor, da zadržuje vlada podelitev predkoncesije za progo Kočevje-Brod-Moravice že nad pol leta in da ta proga ni prišla niti v najmanjši stavbeni program državnih železnic in da se tudi kongres inženirjev ni jasno odločil na prvih mestih za to zvezo. S tem je torej treba računati in radi tega je potrebno, si za vsak slučaj zasigurati zvezo s Trstom.

Trst ima sicer ogromen interes na prometu z nami, vendar si sedaj pri pogajanjih iz taktičnih razlogov še ne upa jasno priznati, da ne bi sam moral dati kakih posebnih koncesij. Situacija Trsta je že mesece skrajno neugodna in trgovska zbornica v Trstu je na svoji plenarni seji pretekli teden sklenila, da mora Trst z vsemi svojimi trgovinskimi napravami in industrijskimi podjetji postati prosti cona, da bi mogel svojo organizacijo v prometu z zaledjem v polni meri izkoristiti. Sedanji dve prosti luki, ki jih loči carinsko pristanišče, ne zadostujeta Trstu, da bi mo-

Gospodarske razmere v Sloveniji sredi preteklega stoletja.
(Po zborničnih poročilih sestavlil I. Mohorič.)
I. doba 1850—1855.

Zbornica povdinja v svojem poročilu ugodnost Kranjske dežele, oziroma Ljubljane za snovanje industrije in navaja kot glavne momente lego ob železnici, bližino Trsta, po ceni zemljišča, obilne vodne sile, dober stavbeni material, po ceni les, dovoljne množine šote in premoga in ugodno zemljepisno lego, ker se da odtod blago po železnici in po vodi ugodno razpošiljati na vse strani. Glavna ovira razvoja je bilo pomanjkanje kapitala v deželi in prevsoka merkantilna obrestna mera. Poročilo prorokuje Ljubljani, da je rezerva za tovarne bodočnosti.

V tej dobi je začelo rapidno propalati izdelovanje platna, ki je bilo razširjeno v okolici Škofje Loke. Kot glavni vzrok se navaja da se je delalo platno samo iz belene preje in pa da so začeli tkalci vmešavati bombaž in so s tem dober glas škofjeloškega platna popolnoma diskreditirali. Ljubljanska mehanična predilnica, kakor tudi predilnica v Ajdovščini z barvarno sta bili v tem času v polnem obratu.

C. kr. priv. Ljubljanska rafinerija sladkorja je bila zgrajena leta 1828

in je bila vsled svojih izdelkov zelo na dobrem glasu. Od leta do leta je počevala svojo produkcijo in promet in že leta 1852 dosegla rekordni obrat 3 milijonov goldinarjev. Cvetela je vse svojega ugodnega zemljepisnega položaja in ker ji ni nobena tovarna za sladkor glede sladkorne pese delala konkurenco.

V času od 1. novembra 1851 pa do vstevi 31. oktobra 1852 je uvozila 91.500 centov sladkorne moke in je zanjo plačala 723.000 fl carine. Surovuga sladkorja je podelala istočasno ca 91.000 centov. Rafinerija je izdelala rafinate, melisa in sirupa 93.150 cent., ki se je prodal po celi bivši monarhiji izvzemski lombardsko benečanske province. Ker je bila letina sladkorne repeta istočasno slabla, je prodala rafinerija znatne množine kolonialnega sladkorja tudi v deželi, ki so se drugače preskrbovale z repnim sladkorjem.

Tovarna je zaposlevala 180 do 185 delavcev in uprava pa okrog 15 oseb.

Za kurjavo se je rabilo šoto in premog. V suhih letih, ko se je šota, na barju z lahkoto pridobivala, rabilo se je pretežno šoto, ker je bilacenejša in le kot dodatek se je rabil premog. Premoga je porabila rafinerija letno, ako ni rabila šote, nad 100.000 stotov, ki ga je kopala v lastnem premogovniku v Lokah pri Zagorju.

C. kr. priv. vlagrana mehanična papirnica in oljarna v Vevčah pri Ljubljani je zaposlevala okrog 200 ljudij ki so zaslužili letno nad 30.000 fl. na zaslužku. Pri ugodni konjunkturi in forsriranem delu je izdelala papirnico do 8000 centov finega papirja in 4000 centov dvakrat rafiniranega repnega olja. Za produkcijo je porabila 13.000 centov cunji in nad 16.000 mernikov repnega semena. Producete je prodala po večini doma na Kranjskem, Štajerskem in Koroskem, med tem ko je prejšna leta znaten del svojih proizvodov prodala v Levanto, v Grčijo in Dolno Italijo.

Papirnica v Goričanah je bila mnogo manjša in je imela 1852 le 5 pomočnikov in 9 pomočnih delavcev, ki so zaslužili skupno 1610 fl letno. Surovin je porabil 400 centov cunji letno. Stot cun je stal povprečno 4 fl. Izdelalo se je 2264 skladov ovojnega papirja in pivnikov á 2 fl sklad, v skupni vrednosti 4528 fl dalje 500 skladov pisarniškega papirja á 3 fl. 1500 fl in 50 centov pokrovov á 9 fl 450 fl. Vsi dohodki so znašali 6478 fl, stroški pa 4240 fl, torej dobiček 2238 fl.

Mehanično bombaževu tkalnico in predilnico v Ljubljani so začeli graditi že v poletju 1837. Leto nato je že meseca aprila pričela obratovati s 5000 vreteni. Tekom nekoliko let se je razširila na 12.000 vreten. Nato se

ji je leta 1848 prigradija še mehanična tkalnica s prvotno 150, pozneje 200 statvami. Tovarna je bila urejena na parno silo. Stala je tik južnega kolo-dvora. Zaposlevala je okrog 400 oseb, moških, ženskih in otrok, ki so letno zaslužili 50.000 fl.

Tovarna je izdelovala letno 4500 centov preje, niti finih številk 6, 16 do 22 in 30.000 kosov domestikov in molinos. Preja se je prodajala večinoma po avstrijskih deželah, tkanine pa v lombardsko benečanske države.

Oljarna v Vevčah je izdelovala v sezoni dnevno 40 centov olja pri zaposlenju 40 delavcev. Bila je že na notranje Avstrijski industrijski razstavi l. 1844. odlikovana z diplomom. Oljarna je bila opremljena s 4 hidravličnimi stiskalnicami in z navadnimi prešami. Leta 1852 se je zgradila na Fužinah še tovarna bavnega lesa, ki je bila ena izmed prvih svoje vrste v Avstriji. Začetkom je z 20 delavci dnevno rezala 50 centov bavnega lesa, strugala 30 centov in zmela 100 centov.

Razen Vevške in Goričanske papirnice sta bili papirnici tudi v Žužemberku in v Ratečah. Žužemberška je zaposlevala leta 1852 16 oseb in izdelala letno 50 bal pivnikov, 60 bal papirja za zavojčke, 20 bal ovojnega in 100 bal tiskarskega papirja.

(Dalej pričenjaj.)

gel gospodarsko prosperirati, ker bi ostala vsa velika skladišča v mestu, ki so bila zgrajena nekdaj za promet s celim velikim, carinskim ozemljem avstro-ogrsko monarhije, neuporabljena, prazna, neproduktivna.

Trst se že dve leti bori za vzpostavitev gospodarskih in prometnih zvez bivše monarhije. Najvažnejši njen problem je obnova bivših jadranskih tarif. Kot devizo glede delitve prometa na Jadranu zahteva, da ne sme biti nobena tarifa Reke z zaledjem ugodnejša kot so tržaške. Veren sekundant teh tendenc tržaške trgovske zbornice je generalna direkcija južne železnice na Dunaju, katere tarifno-politični interesi se s tržaškimi v mnogem oziroma krijejo. Pri obnovitvi jadranskih tarif so šli Tržaščani obratno pot. Začeli so pri Čehih, nato so pridobili Avstrije, sedaj Madžare in zato Jugoslaviji, specijelno pa nam Slovencem, preko katerih ozemlja te prometne zveze že vodijo, ne preostaja nič druga, kakor tudi udeležiti se jih.

Direktni promet preko Jesenic med Italijo in Avstrijo smo v svoji kratkovidnosti v prospeku južne železnice ovirali. Vendar je to le vprašanje nekoliko mesecev, da se tudi tu tranzitni promet odpre. Italijani želijo, da bi Jesenice postale mednarodna obratna postaja, kamor bi z ene strani vozilo italijansko, z druge pa avstrijsko osobje. Ta predlog je za jeseniški kot že iz strategičnih razlogov nesprejemljiv. Sicer pa imajo Jesenice kot postaja terensko tako neugodno lego, da bi težko obvladale velik mednarodni izmenjavalni promet. Italijani in Avstrije bi najraje elektrificirali železnični obrat v Jeseniškem kotu ter vpeljali direktne vlake, ki bi brez carinskih ovir vozili preko našega ozemlja.

Skupni kolodvor na južni železnici v Postojni so Italijani pripravljeni koncedirati in imajo že zadevne načrte gotove. Razširjenje kolodvora bi stalo 12 milijonov lir, od česar bi morali Jugoslovani nositi polovico stroškov. Skupen kolodvor je mogoč samo na južni železnici in bi bil za promet nedvomno velikega pomena. Posebno za skupno odpremo živine in mesnih transportov, ki podlegajo veterinarskemu pregledu.

Za uporabo tržaške luke bi bile predvsem dve možnosti. Prva, da po českem vzoru najamemo za gotovo dobo let en ali več hangarov v najem in tam napravimo lastno carinsko ekspozituro, ki bi bila posebno za tranzitni promet v Dalmaciji važnega pomena. Drugi način pa bi bil, da po splošnih določilih javnih skladišč uporabljamo po potrebi one naprave, ki jih baš potrebujemo. Čehom se najem hangara ni rental in najbrž bi se tudi nam ne rental za kosovno blago, ker nimamo toliko konstantnega tovora in ker je v skladiščih vedno dovolj prostora.

Za naš eksport potrebujemo in to brezpogojo edinole poseben oddelek lesnega skladišča v prosti luki v Škednju. Celo ogromno lesno skladišče v Škednju je v rokah tržaških komisjonarjev in prekupčevalcev in po pravilih je prepovedano oddajati skladiščni prostor v podnjem. Od naših tvrdk nima dosedaj niti ena svoga direktnega skladišča v Trstu in vsled tega se naša lesna trgovina ne more razviti. Za uspevanje naše lesne trgovine je treba, da imamo stalno v Trstu tisoč wagonov razpoložljive robe, da moremo konstantne in stabilne dirigirati izvoz lesa. Tržaščani z izkorisčanjem lesnega skladišča služijo težke milijone na posredovalnini in gotovo je, da se bodo do skrajnosti borili proti vsaki koncesiji naši lesni trgovini. Vendar morajo naši delegati biti v tem oziru nepopustljivi, ker je les naš najvažnejši izvozni predmet, ki bi v normalnih časih lahko dosegel do 30.000 vagonov iz Slovenije. Ako računamo zaslukel tržaškega posredovalca na wagon samo 500 lir, bi to znašalo 15 milijonov lir letnega tributa, ki bi ga naša izvozna trgovina plačala tržaškim komisjonarjem in za katere bi bil naš zaslukel manjši. Trst bo od nas, ako nam odda skladišče za les,

imel veliko zaslukka na najemnini, na prekladalnih, mestnih in pristaniščnih pristojbinah ter konečno na prevoznih pristojbinah za ladijno točno. Ker večina našega lesnega izvoza gravitira na Trst in ker predstavlja les i po vrednosti kakor po vsebinski nad polovico našega izvoza, smatramo to vprašanje pri italijanski pogodbi za Slovenijo za najvažnejše, vsaj za enako važno kot je ribarsko vprašanje za Primorje in za Dalmacijo.

Južna železnica.

Južna železnica je z ozirom na valutarne diference interesiranih držav reorganizirala celo računsko službo. Računskega zaključka pa za leto 1919 in za leto 1920 ni sestavila in niti ne obratnega računa za leto 1920. Zato nimamo še natančnejšega vpogleda v finančni uspeh preteklega leta. Letno poročilo se omejuje pa zelo na splošne konstalacije.

Predvsem je za nas važno, da obstajajo vsled različne tarifne politike na južni železnici interesiranih držav in vsled valutarnih razlik med avstrijsko, madžarsko in jugoslovensko korno bistvene razlike gospodarstva na raznih omrežjih.

Jugoslovanske proge so, kakor priznava poročilo, močno napredovali in izhajajo dosedaj brez vsakega državnega posojila ter krijejo tekoče potrebe iz blagajniških dohodkov.

To priznanje je najboljši dokaz slabega gospodarstva v upravi naših železnic, ki izkazujejo vedno ogromne primanjkljaje, ki pa rezultirajo po večini iz tega, da se iz obratnih dohodkov naših prog restavrira cela Srbija, medtem ko naše proge propadajo.

Ogrsko omrežje južne železnice je moralo najeti za vzdrževanje obrata v letu 1920 60 milijonov krov državljana; do konca maja 1921 pa je ta dolg že narastel na 208 milijonov krov.

Najslabša pa je gospodarska situacija avstrijskih prog, radi ogromnega naraščanja izdatkov. Avstrijska vlada je tekom leta 1920 dala južni železnici predujmov 434 milijonov avstrijskih krov. Koncem maja 1921 pa je narastel vsled neverjetno rastnih izdatkov za objekt in material, medtem ko so tarife za osebni promet ostale neizpremenjene in so se blagovne tarife tudi le neznatno povisile, na 1600 milijonov avstrijskih K.

Z omrežjem, ki so ga zasedli Italijani in ki ga obratujejo na račun italijanskih državnih železnic, ni imela južna železnica nobenih stroškov niti dohodkov. Uprava južne železnice je zahtevala, da se izročijo zasedene proge zopet njenemu obratu, toda Italija na to ni pristala, pač pa ji je na račun nakazala 100 milijonov avstrijskih krov predujma za uporabo prog. Zadevna najemna pogodba z italijansko vlado pa dosedaj še ni bila sklenjena.

Iz teh podatkov je razvidno, da gre v Avstriji gospodarstvo južne železnice neizogibno ono pot kot državne železnice in celo avstrijsko gospodarstvo, namreč poplavje s papirnatim denarjem in deficitu. Južna železnica pa ne samo, da ne sme povišati tarife nad državno železnico, marveč mora celo na svojih progah dovoljevati znižanja in refakcije radi konkurence državnih železnic v izvozu preko Pontebe.

Od leta 1914 pa do konca 1920 so bile tarife na južni železnici povisane:

1. Za blagovni promet:
v Avstriji povprečno 34 krat.

Na Madžarskem povprečno 26 krat.

V Jugoslaviji povprečno 29 krat.

2. Za osebni promet:
V Avstriji povprečno 10 krat.

Na Madžarskem povprečno 20 krat.

V Jugoslaviji povprečno 17 krat.

V tem številčnem povišanju zavzemamo skoro sredino. Za južno železnico in za mednarodni promet pa je mnogo večjega pomena razmerje tarif po valutarnih vrednostih. Razmerje tečajev avstrijske, madžarske

in jugoslovanske krome koncem leta 1920 proti mirodobi vrednosti avstroogrške krome, je bilo pri obstoječih tarifih koncem l. 1920 sledenje:

1. V blagovnem prometu:

a) na avstrijskih progah povprečno 26%;
b) na madžarskih progah povprečno 22%;
c) na jugoslovanskih progah povprečno 88%.

2. V osebnem prometu:

a) na avstrijski mreži povprečno 8%;
b) na madžarski mreži povprečno 17%;
c) na jugoslovanskem mreži povprečno 52% mirodobnih zlatih tarif.

Z drugo besedo povedano, tarife so z ozirom na devalvacijo denarja in na disagi valut nasledstvenih držav vsesplošno nižje, kljub visokim številkom, kakor v miru. Vendar se jugoslovanska tarifa izmed vseh najbolj približuje mirodobi vrednosti in sicer z blagovno tarifo. Po mednarodni vrednosti valut vozi Avstrije svoje blago skoro 3 1/4krat ceneje po južni železnici v Avstriji, kot Jugoslovjan doma, Madžar celo štirikrat ceneje.

Se bolj eklatantne so razmere pri osebnem prometu, kjer je avstrijska tarifa skoro sedemkrat nižja od naše in madžarska pa trikrat.

Ta statistika je nadvse važna in je ključna situacija. Mislimo, da bi bilo potrebno, da bi naši zastopniki iz tega stališča pokrenili vprašanje sanacije južne železnice. Odločno pa izjavljamo, da je z ozirom na to razmerje in pa z ozirom na okolnost, da leži 31% vseh prog južne železnice v Jugoslaviji, naše zastopstvo v upravnem svetu za dobo režima prešibko in ne odgovarja faktičnim razmeram interesa. (Dalje prihod.)

Obrotni shod v Sloveniji Bistrici.

Zveza južnoštajerskih obrtnih zadrug si je bila za kraj letosnjega občnega zebra izbrala Slovenijo Bistrica. Občni zbor se je vrnil v soboto 9. julija in se ga je udeležilo 39 obrtnih zadrug s 84 delegati. Razen tega je bila udeležba delegatov iz Kranjske zelo številna. Ministrstvo trgovine in industrije je zastopal zadružni inšpektor dr. Munich, Pokrajinsko zvezo obrtnih zadrug za Kranjsko Eng. Franchetti, Zvezo trgovskih gremijev in trgovske zbornice I. Mohorič, Savez hrvatskih obrtnika tajnik gosp. Lesjak, obrtno društvo v Novem mestu g. Ogrič in obrtno društvo in rokodelsko zadrugo v Kranju g. Kobal.

Očnemu zboru je predsedoval g.

I. Rebek, ki je po kratkem nagovoru in po oficijskih pozdravilih gostov takoj prešel na dnevni red. Poročilo o dosedanjem delovanju Zveze je postal zadružni komisar g. I. Založnik, ki je navedel glavne ovire razvoja delovanja Zveze in naglasil potrebo združitve vseh zadrug na ozemlju bivše Štajerske, Koroške in Prekmurja v enotno zvezo. V ta namen so se po obširni debati sprejela spremenjena pravila Zveze in odobril predložen proračun. Mariborski delegati so začetkom predstavili za sedež Zveze v Mariboru, kar so bili celjski delegati drage volje pripravljeni koncedirati. Debata o posredovalnicah za kvalificirane delavce je končala s sprejetjem predloga I. Mohoriča, da se v »Trgovskem listu« odpre posebna posredovalna rubrika, ki bo brezplačno vsem obrtnikom na razpolago. V nadaljnji debati se je razpravljalo o očitku prekomernega števila delavcev in sklenilo, da splošne določbe glede števila delavcev za kovinski obrt ne morejo veljati ker se iz njih rekrutira ves naraščaj za železniške strojnice in ključavnice, katerih je veliko število potrebno. Nato se je do pozne noči ure razpravljalo o perečih vprašanjih delavskih bolniških blagajn, o povečanju in razširjenju stanovskega glasila »Obrtni vestnik« in konečno o razmerju k Zanatljiskemu Savezu o kraljevini SHS. Sprejete podrobne resolucije prinesemo v prihodnji številki.

V nedeljo 16. t. m. se je nato vr-

sil veliki obrtni shod v dvorani bistraške posojilnice, katerega so se v velikem številu udeležili obrtniki iz Maribora, Ptuja, Ormoža, Središča, Celja in okolic. Shod je posetil tudi delegat ministra financ g. dr. Šavnik in dr. Rant. Delegat je v lepem negotoru sporočil vest o reaktiviranju davčnih komisij v Sloveniji in obnovitvi kontingenta, kar je bila davna želja naših obrtniških krogov.

Kot prvi poročevalec je podal g. I. Mohorič obširen pregled o doseganjem razvoju naših državnih finančnih po prevratu, o dosedanjih ukrepov za zbljanje davčnih sistemov in o bodočih smereh reforme davkov, posebno z ozirom na vladajočo draginjo. Razpravljal je tudi o financah bodočih oblasti, katerim je po ustavi pripadlo mnogo prosvetnih in gospodarskih nalog. Referat priobčimo v prihodnji številki. — Nato je poročal gospod L. Kobal iz Kranja o poslu in namenu obrtnih zadružnih in društvenih organizacij. Poročilo odsotnega g. dr. Štempiharja o načelih za sestavo enotnega obrtnega zakona je prečital g. I. Zadravec. Dalje je sledil referat komisarja g. I. Založnika iz Celja o vzgoji obrtniškega načrta, g. E. Franchettiju o pomenu vajeniških domov in g. I. Rebeku o svobodi dela. O referatih se je razvila živilna debata, ki je trajala dolgo preko poldneva. Podrobnejša poročila o sklepih shoda in posameznih referatih prinesemo v prihodnjih številkah. Popoldan je sokolska veselica zaključila lepo uspelo strokovno prireditve našega štajerskega obrtništva.

Izvoz in uvoz.

Prepoved uvoza soli. Po odloku uprave državnih monopolov z dne 1. julija 1921 M. br. 11.196 je v zmislju rešenja ministrskega sveta in gospoda finančnega ministra z dne 28. 6. 1921, št. 4314 privatnim osebam uvoz soli iz inozemstva odslej prepovedan. Uvoz soli se bo dovolil samo še onim, ki dokazujejo s predpisanimi listinami, da so nakupili sol v inozemstvu še pred prepovedjo uvoza (pred 1. julijem). Osebe, bivajoče v območju delegacije ministra finančev v Ljubljani, morajo vložiti prošnje za dovoljenje takega uvoza pri delegaciji ministrstva finančev v Ljubljani, in sicer najdalje v roku 20 dni po objavi prepovedi v »Uradnem listu«, ki se sočasno odredi. Na podlagi takih pršenj dovoljen uvoz soli se mora izvršiti v sklep o dovoljenju uvoza. Po preteku tega roka se bo dovolil uvoz soli samo v slučaju, ako uvoznik dokaže, da njege ne zadene nikaka krivda na zakonskih uvozih.

Izvozna pristojbina na pšenico in rž v Madžarski. Govori se, da namerava madžarska vlada uvesti izvozno takso za pšenico v znesku 500 K, za rž pa 400 mad. krov po 100 kg.

Izvoz Zjednjene Držav. V mesecu maju izkazuje amerikanski izvoz znatno nazadovanje. Meseca aprila je znašal izvoz 250 milijonov dolarjev, meseca maja pa le 208 milijonov dolarjev, dočim je meseca maja preteklega leta znašal 330 milijonov. Amerikanski delegat je izjavil na kongresu mednarodne trgovske zbornice, da je sedanja kriza v zunanjosti trgovini ena najtežih v zadnjih petdesetih letih in da ni upanja, da bi se razmere v doglednem času znatno zboljšale.

Narodno gospodarske zadave.

Padec cen sladkorju v Avstriji. Na protestnem shodu delničarjev na Dunaju proti podprtavljenju gospodarstva s sladkorjem je predsednik zveze izjavil, da bo cena sladkorju v najkrajšem času znotrat padla.

Zvišane cene cinkove pločevine v Nemčiji. Zveza industrijev cinkove pločevine v Berlinu je povisila ceno 4. t. m. od 865 na 900 mark za 100 kg.

Nemčija kupuje žito v Rumuniji.

Angleški listi poročajo, da je nakupila Nemčija velike količine žita v Rumuniji.

Padanje cen v Italiji. V Italiji so padle cene za več kot za 30 odstotkov, pa se še vedno znižujejo. Izdelana moška obleka stane 250 lir, preje 400 lir,

Tel. št. 261 in 413. - Brzjavni naslov: „Banka“, Ljubljana.

Delniška glavnica 50,000.000 K. -- Rezervni zalogi 45,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka.**LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 2. se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.**

Podružnice: Split, Celovec, Trst, Sarajevo, Gorica, Celje, Maribor, Borovlje, Ptuj, Brežice.

Prodaja srečke razredne loterije.

**Lesna industrija
Bratje Tavčar**

Centrala Maribor
Telefon št. 245.

Podružnica Vuzenica
Telefon št. 1.

**Ponuja
vsakorstni rezani
in tesani les.**

,, M E S N A ,,
(lastniki Bratje Tavčar)

Družba z o. z. za izvoz v inozemstvo mesa, mesnatih in maščobnih proizvodov.

Maribor

Kopališka ulica štev. 11.
Interurban telefon št. 245.

Kupuje

po najvišjih dnevnih cenah pitane
(tovljene)

svinje, govedo itd.

Veletrgovina
manufakturnega in
modnega blaga

J. N. Šoštarič

Maribor

se v najkrajšem času

preseli

Iz Gosposke ulice na

Aleksandrovo
cesto štev. 13

na kar opazarja že
sedaj svoje
cenjene odjemalce.

Veletrgovina
z
manufakturo

,, MERKUR,,

MARIBOR

Cankarjeva ulica 1.

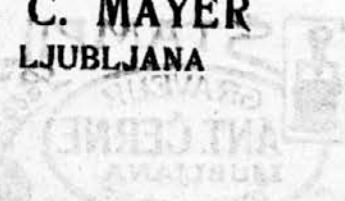
□ □

Velika zaloga
manufakture,
češki, francoski
in angleški izdelek.

□ □

Samo na debelo.

I. C. MAYER
LJUBLJANA

MANUFAKTURA

EN GROS

EN DETAIL

Na debelo:

Kava,
čaj, kakao,
sardine, olje, vinski
kis, bobinjski in trapistovski
sir, salami, šunka in slanina,
ljutomersko steklenično vino letnik 1917.,
Rogačka
Slatina.

T. MENCINGER
Ljubljana, Resljeva cesta 3.

Tovarna olja in firneža

Zabret & Ko.

Britof pri Kranju (Slov.).

Skladišče: Beograd, Novi Sad.

NAJCENEJE.

Proizvaja jedilno laneno olje,
tehnično laneno olje, prima
laneni firnež, lanene tropine
in druge vrste oljnih izdelkov.

Brzjavci: ZABRET, KRAJN.

Medić, Rakovc & Zankl,

prej:
A. Zankl
sinovi.

Tovarna kemičnih in rudn. barv ter lakov.

Centrala: Ljubljana. D. z o. z. Skladišče: Novi Sad.

Brzjavci: Merakl Ljubljana.

Telefon: 64

Emajlini laki. Pravi firnež. Barva za pode.

Priznano najboljša in zanesljiva kakovost: barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Federweiss), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarski klej, pleskarski, slikarski in mizarski čopiči, kakor tudi drugi v to stroko spadajoči predmeti.

»MERAKL«. Lak za pode. »MERAKL«. Linoleum lak za pode.

»MERAKL«. Emajlini lak. »MERAKL«. Brunoline.

Ceniki se začasno ne razpošiljajo!

**Veletrgovina
A. Šarabon**
v Ljubljani

priporoča
Specerijsko blago
raznovrstno žganje
moko

In dezelne pridelke
raznovrstno rudniško

22, 10—10 vodo,

Lastna pražarna za kavo
In miln za dišave
z električnim obratom.

Ceniki na razpolago.

**MANUFAKTURA IN
TEKSTILNO BLAGO
NA DEBELO IN DROBNO**

K. WORSCHE
MARIBOR

GOSPOSKA ULICA ŠT. 10.

NA DEBELO.

Veletrgovina z železnino
Pinter in Lenard, Maribor

NA DEBELO.